

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κρίσιμον ἄρθρον (σκέψεις ἐπὶ τῇ εἰς Ἑλλάδα καθ' ὅσον τῶν Γερμανῶν πριγκίπων). — Κυανὴ Βίβλος (ἡ ἐν Μακεδονίᾳ διπλωματικὴ στάσις τῆς Ἑλλάδος). — Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν (φιλελληνικὸν ἄρθρον ἰταλικῆς ἐφημερίδος). Μακεδονία (Συνεδουλαὶ περιοικέμενοι πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ἔθνον). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Κρίτη (ἂν αὐτῇ ἐκλογαὶ καὶ ἡ σημασία αὐτῶν). — Ποία διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία τῆς Μακεδονίας (τὰ τεχνάσματα τοῦ Σλαβισμού). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐκκλησίαι πρὸς τοὺς ἡπανταχοῦ ἠπειρώτας (ὑπερ ἀνεγέρσεως τῆς ζωσιμαίας Σχολῆς).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Μαρτίου 1903

Σήμερον ἡ αὐριον καταπλέει εἰς Πειραιᾶ τὸ πρῶτον τῶν Γερμανῶν ἡγεμονίδας πλοίων. Τούτων ὁ εἰς ὅθι γίνηται, ὅταν ἡ Θεία Πρόνοια θελήσῃ, αὐτοκράτωρ τοῦ μεγάλου, τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ σοφοῦ τῶν Γερμανῶν ἔθνους, διαφεύγει δὲ τὰ ὅρια τῆς λογιστικῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου νοῦ ἢ ἀπὸ τοῦδε ἐξέτασις τίνα τάχα κέκληται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀποστολὴν ἐν τῷ κόσμῳ ὡς πρῶταν τῆς γερμανικῆς φυλῆς ὁ τέταρτος οὗτος τῆς νεωτέρας Γερμανίας αὐτοκράτωρ, τίνα ῥοπὴν θὰ δώσῃ εἰς τὰς κολοσσίαις ὕλικας καὶ ἠθικάς δυνάμεις τῆς πολυανθρώπου φυλῆς, ἥτις κατὰ τὴν III' καὶ IV' ἑκατονταετηρίδα ἐπρωτοστάτησε τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἐν τῷ ὁρῷ τῆς διανοίας καὶ τῆς ἐν γένει ἡθικῆς ἐξασφάλισις ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ εἰς τὸ γερμανικὸν ἔθνος, τὸ οὕτω γεωγραφικῶς ἐσφηνωμένον μεταξὺ τοῦ ἐν ποίχτινι λιποθυμίας διατελοῦντος Λατινισμού καὶ τοῦ ἐπικινδύνως κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς Εὐρώπης ὁργάνου Σλαβισμού, ὥστε ἡ τοιάδε ἡ τοιάδε τύχη αὐτοῦ ἀσύνδετος νὰ μὴ εἴναι πρὸς τὴν τύχην τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ὅλης Εὐρώπης;

Ἀρὰ γε ποὺ καὶ πῶς ἐν τῇ πορείᾳ, ἥς ἀγγίζει ὁ ἐπιδόξος οὗτος αὐτοκράτωρ, ὅς συναντήσωσιν οἱ Γερμανοὶ τοὺς Ἕλληνας, ποία ἔσται ἡ εἰκὼν τῆς συναντήσεως ταύτης ἐν τῷ μεγάλῳ λευκώματι, ὅπερ καλεῖται πᾶγκόσμιος ἱστορία, καὶ ἐν ᾧ ἀποτυπῶνται ἀδρότητα καὶ μετὰ ζωηρότατων χρωμάτων αἱ μορφαὶ τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτειῶν αὐτῶν, αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι, αἱ ἔχθραι καὶ τὰ πάθη, αἱ φιλίας καὶ αἱ συγκρούσεις αὐτῶν, πᾶν τελευταῖον, ὅτι ἔργα καὶ πράξεις καλοῦνται, διότι τούτων ἡ στέρησις εἶναι τῶν λαῶν αἱ ἀπεικονίσεις;

Ἐμπειρικάς τις διανοίας—τοιούτων δὲ δὲν ἀρνοῖται μόνον ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Γερμανία—καταπλήσσουσι τοσοῦτον τὰ σύγχρονα γεγονότα, ὥστε να φράττωσιν αὐτάς πᾶσαν τοῦ μέλλοντος ὄψιν καὶ νὰ μὴ υποπέλυνται καὶ κινήσιν τίνα, ἐξ ἧς θάττον ἢ βραδίον ἢ μικρὰ Ἑλλάς φίλην θὰ εὕρῃ τὴν μεγάλην Γερμανίαν. Πρὸς τὴν κίνησιν ταύτην τελεία ἐπιδεικνύεται ἀδιαφορία. Ἡ ἀδιαφορία αὕτη μετέχουσα καὶ περιφρονήσεως ὀδύνηται πολλὰς εἰς ἀλήθῃ καὶ ἡμῶν χλεύην ἐν Γερμανίᾳ, μετατρέσκει δ' εἰς μίσος, ἀκίνδυνον ἐννοεῖται, παρὰ τὰ Ἕλλησι κατὰ παντός, ὅτι γερμανικὸν, ἅμα α' μερίδος τινὸς τοῦ γερμανικοῦ τύπου ἢ πρόχριστος διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁργὴν ἐκπαθὲς εἰς τὴν γνῶσιν καὶ στερεοτύπως εἰθισμένην τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν ὕβρεως θύελλαν.

Ἀληθῶς νοταπῆναι αἱ πληγαὶ, ἀς ἡσθάνημεν κατὰ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαιῶν μετ' ἀμελείτου πείσματος καταφευγόμενας ὑπὸ γερμανικῆς χειρὸς, ἀληθέστερον ἔστι, ὅτι συχνάκις ἀναξέονται αἱ πληγαὶ αἱ τῆς ἀνισχύρου καὶ μικρῶν Ἑλλάδος ἀλλὰ τὰ μίσση καὶ αἱ μνησικακίαι μὴ τὰς ἀνισχυρὰς καὶ τὰς ἀδικίας αἰρῶσι, μὴ τὰς ὡς ἀλλήλοισι ὀδύνησι ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἀποδεδειγμέναι εἰς τὸν πολιτικὸν δρόμον οὐ μόνον τῶν μικρῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν

πανισχύρων, διότι κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῶν πραγμάτων συνήθως, ἀν μὴ πάντοτε, κυφοροῦνται τὰ γόνιμα σπέρματα ῥιζικῶν μεταβολῶν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν διαθέσεων καὶ πηγνύονται θεμέλια ἀμοιβαίότητος συμφερόντων, ἅτινα παιδικὸν εἶναι νὰ θυσιάζωνται εἰς τὰ ἐφήμερα πείσματα καὶ τὰ ἀμελέτητα μίσση.

Οὐδὲ πρόκειται ἐν τούτοις ἡ χρησιμοποίησις τῆς μαντικῆς μεθόδου, ὅπως ἀνεύρωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπὶ ῥιζοβολοῦντα τὰ σπέρματα ἐκείνα, διότι πᾶσι φανερά πρόκεινται ταῦτα ἐν οἷς πράττει ἡ Γερμανία ἐν πάσῃ τῇ Ἀνατολῇ, ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐκείνῃ χώρᾳ, ἐν ἣ εἰς μὲν τὸν μαρὸν διαδύτην συχνά, πολυπληθῆ ἐμφανίζονται τὰ ἐρείπια τῆς πάλαι ἑλληνικῆς δυνάμεως τὸν οἶκτον προκαλοῦντα, εἰς δὲ τὸν ἔχοντα φωτεινὴν τὴν διάνοιαν ὁρατοὶ γίνονται οἱ παρὰ τὰ ἐρείπια ἐκείνα φυόμενοι σπριγγελοὶ βλαστοὶ νέας ἑλληνικῆς ζωῆς, οὕτω ὁργώσης, ὥστε μόνον οἱ ἐσπερημένοι τοῦ αἰσθηματος τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ βλέπωσιν, ὅτι ἐπὶ τὴν ἐρημωθεῖσαν καὶ ἐκκαθαρωθεῖσαν ταύτην Ἀνατολὴν ἐπιπλανᾶται οὐ μόνον ἡ παρήγορος σκιά τῆς ἐξημερωτικῆς δυνάμεως τοῦ πάλαι Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ζωηραὶ αἱ ἀκτίνες τῆς ἐκπολιτιστικῆς ῥώμης τοῦ ἐκείνου διαδεχθέντος νέου Ἑλληνισμού.

ὑπὸ τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα κατακτητικῆς ἐχθροπαθείας, ἣν προσέλαβεν ἐπ' ἐσχάτων ἡ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς κλίματα ἐμφάνισις τῆς Γερμανίας, τὸ ὅλον τοῦτο, ὅπερ δὲν διερμηνεύει τὰς γνώμας μόνον τοῦ συντάκτου αὐτοῦ, διέγνωσεν ἀέριστε ἐν τῇ ἐξαπλώσει τοῦ ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν γερμανικοῦ κύρους τὴν εὐεργετικὴν καθ' ὅλου ἐπίδρασιν λαοῦ πεπολιτισμένου, ἰδίᾳ δ' ἀπὸ ἀπόψεως ἑλληνικῆς σφόδρα ἐπωφελῆ εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ παρέμβασιν τῶν γερμανικῶν κεφαλαίων, τῆς γερμανικῆς ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας. Ἡ παρέμβασις αὕτη συνδύουσα τὸ κατ' ἀρχὰς τὴν Γερμανίαν διὰ τῶν ὕλικων δεσμών τοῦ βαναύσου συμφέροντος, ἀδύνατον ἐν τῷ ὁρῷ τῆς χρόνῳ νὰ μὴ προαγάγῃ καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτῆς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν χωρῶν τούτων, ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν τούτων, ὧν ἐκοῦσα ἄκουσα θὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς τοὺς μόνους ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπερμάχους ἐκ πάντων τῶν φυλετικῶν στοιχείων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κοινὸς τότε—καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν θὰ βραδίον νὰ ἔλθῃ—θὰ εἶναι ὁ ἀγὼν καὶ Ἑλλήνων καὶ Γερμανῶν ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων κατὰ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὰ ἀπὸ βορρᾶ κινδύνων καὶ ἀναποδευκτονῶν συνεπαγὰγῃ τὴν λήθην τῶν δυσαρτέτων παρεξηγήσεων καὶ τὴν ἀναδίσωσιν τῶν εὐκλεῶν ἀναμνήσεων τοῦ γερμανικοῦ φιλελληνισμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ ἔθνος, ὅπερ ἀνήγαγε τὴν ἑρηναν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος εἰς κοινήν λατρείαν καὶ προσκύνημα πάσης ἀνεπτυγμένης διανοίας.

Καὶ ἀνεῦ τῶν ἀπόψεων τούτων μετ' εὐληκρῶν χαρᾶς θὰ ἐχαιρετίζομεν οἱ Ἕλληνες τὸν ἐπιδόξον τῆς Γερμανίας—αὐτοκράτορα καὶ τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ἐπισκεπτομένους τὴν μικρὰν ἡμῶν πατρίδα, ἀλλ' ὁρῶν δὲν εἶναι νὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι ἡ ἀντίληψις αὕτη καθιστᾷ ἔτι θερμότερον καὶ βαθύτερον τὸ αἰσθημα τοῦτο, ἐνισχύει δὲ αὐτὸ προσθέτως ἡ ἀνασκόπησις, ὅτι ἡγεμονιδαιφόντες τοιαῦτα τοῦ ἐνδόξου οἴκου τῶν Χοεζόλλερ θὰ φέρωσι ποτε τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ αἶμα τοῦ μεγάλου Γουλιέλμου καὶ τοῦ Φρειδερίκου τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Β' οὗ λησιμονοῦμεν οἱ Ἕλληνες τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐστηρότητα, ὅπως ἀποβαλόμενοι ἐν αὐτῷ τὸν ἀνάματον καὶ ἀεικίνητον καὶ μεγαλοπράγμονα καὶ νηφάλιον ἐργάτην τοῦ γερμανικοῦ μεγαλείου, τὸν ἀκοίμητον φρουρὸν τῆς γερμανικῆς δόξης, τὸ πρότυπον τοῦτο φιλοπόλιδος ἡγεμόνος.

Ἀπὸ τοιούτων σκέψεων ὁρμωμένη χαιρετίζει εὐφροσύνως καὶ ἀμνηστικάκις ἡ Ἑλλάς τὴν ἀφίξιν τῶν Γερμανῶν πριγκίπων.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Αἱ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων προκληθεῖσαι ἐν Μακεδονίᾳ ταραχαὶ καὶ ἡ μερίμνα τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἐν τῇ ἀναλύσει τῶν ἐγγράφων τῆς κυανῆς βίβλου ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων εὐθὺς ἀμέσως, ὅτι ἐν αὐτῇ ἀπεικονίζονται εὐκρινῶς αἱ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀπαιτήσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν διεθνῶν προβλημάτων τῆς προηγουμένης Ἀνατολῆς πᾶσα πιθανότης ὑπάρχει, ὅτι θὰ προσλάβωσιν ὀριστικώτερον χαρακτῆρα, τοῦθ' ὅπερ τὰ μέγιστα συμπεριφέρει ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ἀπὸ τοῦδε νὰ γινώσκωμεν. Ἀκούομεν πολλάκις ἡ ἀναγινώσκωμεν ἀνευθύνους ῥήτορας ἢ δημοσιολόγους νὰ ἐκφέρωσι γνώμας περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ πραγμάτων ἐν σχέσει πρὸς τὴν περὶ αὐτῶν πολιτικὴν ἐνῶν Μ. Δυνάμειον ἐντελῶς ἐσφαλμένως, προερχομένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν προλήψεων τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπιδιδασκαλίας διὰ τοῦτο, διότι συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῶν προλήψεων ἐκείνων καὶ τὴν ψευδὴ διαπαιδαγώγησιν τῆς κοινῆς ἐν Ἑλλάδι γνώμης.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἐπαύσαμεν συμβουλευόμενοι τὸ διδακτικώτερον ὅλον τῶν βιβλίων τοῦ κόσμου, τοῦτ' ἐστὶ τὴν σύγχρονον τῶν πραγμάτων εἰκόνα, ἥτις, ὡς γνωστὸν, ἐκ μυρίων ἐπιδράσεων μεταβάλλεται εὐκόλως, διότι εἶναι ἀπαύρισμα αὐτῆς τῆς ζωῆς, τοῦτ' ἐστὶ τῆς ἀενάου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων κινήσεως, ἥς τὰ μυστήρια δὲν θὰ καθορισθῶσιν ὡς καθορίζονται τῆς γραμματικῆς ἢ τοῦ συντακτικῶς οἱ κανόνες.

Τῆς φύσεως ταύτης τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ ἐπταετίας αἰσθητὴ μεταβολὴ ὅσον περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν αὐτοῖς ἀντιλήψεων τῆς ἐπισήμου πολιτικῆς τῆς Ἀφροεργικῆς μοναρχίας. Ἀκτὶς ἀτὰρ φωτός περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δύναται νὰ συλλάβῃ ὁ προσεκτικὸς ἀναγνώστης ἐν τῇ συνδιαλέξει, ἣν ἔσχεν ἐν Λονδίνῳ ὁ Ἀγγλὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μαρκήσιος Λάνδσων πρὸς τὸν αὐτοῦ πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ ἣν ἐτηλεγράφησεν ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ πρεσβυτεῖν τῆς Ἀγγλίας Πλάγκετ.

Ἀλλ' ἔτι μεῖζον εἶναι ἡ σημασία τῆς συνδιαλέξεως ταύτης ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως. Ἐν ᾧ ἐν Παρισίοις ἐξακολουθοῦσιν ἀγνοοῦντες εἰσέτι καὶ αὐτὴν τὴν διακονίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Λονδίνῳ τούναντιον ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὴν τοσαύτην σημασίαν, ὥστε ἀνταλλάσσει ἀσέφεις περὶ ἐνεργειῶν καὶ διαθέσεων, οἳ ὑπέδειξαν ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις διὰ τοῦ τότε πρωτοῦργου καὶ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ἀλ. Ζαΐμης. Τοῦτο ἀποδεικνύει περικραῶς, ὅτι αἱ δύο Μ. Δυνάμεις, Ἀγγλία καὶ Αὐστρία, ἀμείχτοι τῶν προφερέων συγκινήσεων, ὅφ' ὧν ἐξ ὑποβολῆς κατελήφθη ἡ διπλωματικὴ τῆς λατινικῆς μεγάλης δημοκρατίας καὶ τῶν συμπαθεῶν, ἀς κατὰ παραγγελίαν ἐπατάλα πρὸς τοὺς ἠρωικοὺς νικητὰς τῆς μὲς Στὸν καὶ ἐμπρηστὰς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν, ἀνεγνώριζον τοῦτο μὲν τὴν νομιμότητα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων, τοῦτο δὲ συνωμολόγουν αὐτῇ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς διενεργουμένας ἐν Μακεδονίᾳ βδελυρίας τὰς ἐπὶ τὸν τύπον ἐργου ἀπελευθερώσεως διεξαγομένας.

Τὴν εὐστοχον ἐνεργείαν τῆς κυβερνήσεως Ζαΐμη μαρτυρεῖ εὐχλότως ἡ παρατιθέμενη αὐτῇ συνδιάλεξις, ἣν ὡς εἶπομεν, ἐτηλεγράφησεν ἀπὸ 12 Μαρτίου 1902 ὁ μαρκήσιος Λάνδσων πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ Ἀγγλον πρεσβυτεῖν ἔχουσαν ὡς (ἀριθ. 131, σελ. Κυανῆς Βίβλου 119).

«Ὁ (ἐν Λονδίνῳ) πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας μὲ ἡρώτησεν ἀνεπισημῶς σήμερον, ἐὰν ἡδυνάμην νὰ εἶπω αὐτῷ εἰς ὅποιαν πιθανῶς ἐνέργειαν θὰ προέβαιεν ἡ κυβερνήσις τῆς Ἀγγλίας (ἡ) Μεγαλειότης κατ' ἐνδεχομένης ἐν Μακεδονίᾳ ἀνωμαλίας, ἐφ' ὧν ἰδίᾳ ἐπεσθῆθῃ ἡ προσοχὴ τῶν Δυνάμεων ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Εἶπον τῇ Α' Εξοχότητι, ὅτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔχον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς ἡμετέρας ἐν Κων/πόλει πρεσβεύοντος, παρ' οὗ καὶ ἐμαθόν, ὅτι μέχρι τοῦδε οἱ συνάδελφοί μου δὲν ἔλαβον δὴν γίαν, ἵνα προέωσιν εἰς ἐνέργειάν τινα.

Εἶπον προσέτι, ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς Αὐστρουγγαρίας ἔχει ἐξαιρετικὰς ἐκδικαίας, ὅπως λάβῃ ἀξιοπλοῦτος εἰδήσεις περὶ τῶν εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου συμβαινόντων καὶ ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς Α' (Ἀγγλικῆς) Μεγαλειότητος ἦτο διατεθειμένη νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ἐν τούτῳ. Ἐνὶ

μια δὲ, ὅτι ἡ ἀρίστη πορεία θὰ ἦτο, ἐὰν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεῖς ἤθελον σκεφθῇ ἐν συμβουλίᾳ περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἤθελον ἐπειτα ἀναφέρει εἰς τὰς οἰκίας κυβερνήσεις περὶ τοῦ ἀρίστου τρόπου τοῦ νὰ προληφθῶσιν αἱ ἐνεκα ἐξ-εγέρσεως ταραχαί.

Ἀλλ' ὁρίστης ὁμοῦ σημασίας ἀξίον ἐκρίνα, ἵνα πᾶν διάδημα, εἰς ὃ θὰ προέβαιον αἱ Δυνάμεις ἐν Κων/πόλει, γίνηται μετὰ τῆς μεγίστης ἐπιφυλακτικότητος καὶ λεπτότητος.

Ἐὰν ἡθέλωμεν προκαλεῖσθαι τὴν Πύλιν εἰς νύθεσιον βιαιῶν μέσων καταστολῆς τῶν ταραχῶν, ἡ θεωρεῖα θὰ ἦτο χείρων τοῦ νοσήματος.

Προσέθηκα δὲ, ὅτι, ἐὰν ἡ κυβερνήσις τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐνδομῇ, ὅτι ἡ δύναμις νὰ ἐπέλθῃ κέρδος τι διὰ παραστάσεων ἐν Σοφίᾳ καὶ Βελιγραδίῳ, ἡμεῖς προθύμως θὰ προσετιθέμεθα αὐτῇ πρὸς τοιαύτας παραστάσεις.

Ἡ αὐτοῦ Εξοχότης ἐδῆλωσέ μοι τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν ὡς πρὸς τὴν ἐν Κων/πόλει ὑπὸ τῶν πρεσβέων ληφθησομένην ἐνέργειαν, δὲν ἔβλεπε δὲ ἀφορμὴν ἀντιρροήσεως, ὅπως γίνωσι παραστάσεις ἐν Σοφίᾳ. Ἐνδομῶν, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος, ὅπως γίνωσι τοιαῦται καὶ ἐν Βελιγραδίῳ.

Ἐκτοτε ἡ ἀνάγκη τῶν παραστάσεων ἐν Σοφίᾳ καθίσταται ἐπιτακτικώτερα. Ὁ Σαράφωφ τίθεται εἰς κίνησιν καὶ ἡ προσοχὴ τῶν Δυνάμεων στρέφεται πρὸς τὸ σημεῖον, ὅπερ πρώτη ὑπέδειξεν αὐταῖς ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, πρὸς τὴν Σοφίαν, ὡς κέντρον τῆς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως, ἀν μὴ καὶ τῆς ὕλικης, τοῦ ἀπαισίου κομιτάτου. Ἀξιομελέτητος πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ τοῦ Ἀγγλοῦ διπλωματικοῦ πρᾶκτορος ἐν Σοφίᾳ Ἑλλιστ πρὸς τὸν μαρκήσιον Λάνδσων ἐκθεσίς ἀπὸ 4 Μαρτίου 1902 (ἀριθ. 132), ἔχουσα οὕτω:

«Δόξε μου,

Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ πιστοποιήσω τὴν παραλαβὴν τοῦ τηλεγραφήματος τῆς ἡμετέρας Εξοχότητος ἀπὸ τῆς τρέχοντος. Ἐπαναλαμβάνοντος εἰς ἐμὲ τηλεγράφημα τῆς προηγούμενης ἡμέρας τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἡ πληροφορία τοῦ κυρίου Α. Βιλλιώτου, ὅτι τὸ «μακεδονικὸν κομιτάτον» σκοπεῖ νὰ δώσῃ αἰτίαν εἰς σφαγὰς Τούρκων κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ἢ τὸν ἐπόμενον, ἀναφέρεται ἀναμφισβύτως ἢ εἰς τὸν Sarafoff καὶ εἰς ἄλλη μὲν τοῦ παλαιοῦ κομιτάτου ἢ εἰς τὴν τοπικὴν (ἐν Μακεδονίᾳ) ὁργάνωσιν. Τοιαῦτα σφαγαὶ πρὸς πρόκλησιν ἀντεκδικήσεων δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῆς πολιτικῆς τοῦ Μιχαήλβουσκυ καὶ τοῦ στρατηγικοῦ Τσοντοφ, τῶν ἀρχηγῶν τοῦ σημερινοῦ κομιτάτου, καίτοι ὑπερ αὐτῶν πάντοτε συνηγόρησεν ὁ Σαράφωφ.

Ἐν ἀναφορᾷ δὲ πρὸς τὴν σημειωθείσαν παρουσίαν τοῦ τελευταίου τούτου ἐν Μακεδονίᾳ, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω, ὅτι χθὲς ἔμαθον παρὰ τοῦ κ. Βρακάλωφ ὅτις μέχρι πρὸ τινων ἡμερῶν ἦτο βούλγαρος πρᾶκτωρ ἐν Βελιγραδίῳ, ὅτι πρὸ 15 ἡμερῶν περίπου συνέπεσε νὰ εἶναι ἐν τῷ αἰδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Βελιγραδίου, ὅτε ἡ προσοχὴ τοῦ ἐστροφῆ εἰς δύο ἄνδρας, οὓς ὁ γραμματεὺς του εἶπεν ὅτι γνωρίζει καὶ ὅτι εἶναι ὁ Βόρις Σαράφωφ καὶ ὁ Δαβίδωφ, ἑτεροὶ τις τοῦ παλαιοῦ κομιτάτου, καὶ οἵτινες ἐσθλῶς εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἀμαρτοτομίαν τῆς Ἀνατολῆς, τὴν πρὸς δυσμὰς κατευθυνομένην.

Περὶ τούτου ἐν νὰ μάθω, ἐὰν ἡ σερβικὴ ἀστυνομία ἐγγνώριζε τὴν παρουσίαν τοῦ Σαράφωφ ἐν Βελιγραδίῳ, ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ κ. Βρακάλωφ ἐβήτησε καὶ ἔμαθεν ὅτι ἡ ἀστυνομία ἐγγνώριζε καλῶς τούτο καὶ ἐπίστευεν ὅτι αὐτοὶ ἐδαπάνησαν ἡμέρας τινὰς ἐκεῖ προσάγειν νὰ δημιουργήσῃ μακεδονικὴν τινα ὁργάνωσιν, ὁμοίαν πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἀλλ' ἀπέτυχεν.

Ὁ κ. Βρακάλωφ προσέτι ἐξηκολόωσεν, ὅτι ὁ ὁμοῦ πρεσβευτῆς ἐγγνώριζε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σαράφωφ, ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλυψε τίνα τοῦτο ἐβλήτο τοῦτο.

Ὡς ἀνεμνετο, ὁ κ. Δαβίδωφ εἶχε ἄλλην ἀντίληψιν περὶ τῶν πραγμάτων. Αὐτὸς νομίζει, ὅτι πᾶν διπλωματὴ πρέπει νὰ γίνῃ ἐν Κων/πόλει μάλλον ἢ ἐν Σοφίᾳ. Ἰδοὺ τι περὶ τούτων τηλεγράφησεν ὁ ἐν Παρισίοις Ἀγγλὸς πρεσβυτεῖν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ἀπὸ 14 Μαρτίου 1902.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ τηλεγράφημα τῆς ἡμετέρας Εξοχότητος ἀπὸ 12 τρέχοντος πρὸς τὸν Sir F. Plunkett, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μὲ ἐπληροφόρησεν ὅτι αἱ εἰδήσεις, αἱ σταλείσαι εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ γάλλου πρεσβεύοντος ἐν Κων/πόλει, παριστώσιν ὅτι ἡ ἀνησυχία ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ ἀναλογία τῶν ἐξαποστειλόμενων ἀπὸ τὴν Ἀγύαν, ὅτι ὁ κ. Δαβίδωφ ἀποφασίζει ἐπιτελεῖν νὰ εἰπῇ τὰς διπλάρας τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ τὰ προληφθῶσιν, οἱ Βούλγαροι ἢ οἱ Τούρκοι, ὑπερβαίνουσι τὸ δυνάμεν ὅσον,

ἀλλ' οὐδέμια παράστασις ἐγένετο εἰς τὸν κ. Δελ-
κάς περὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐκ μέρους τῆς ἀνταρ-
κτικῆς κυβερνήσεως ἢ ἄλλης τινός.

Ὁ κ. Δελκάς λέγει ἐς τὴν δὴν, αὐτὸς νομίζει
ὅτι δ. κ. Κωνσταντὸν δὲ συνεπείθην ἀναμνηστικὰ μετὰ
τὴν συναντήσασθαι τοὺς ἐν Κων/πόλει ἐξ ἰδίας βου-
λήσεως οὐκ πρὸς τὸ ἀμείνων μίτον ταυτῆς
ἐνέργειας, οὐκ ἢ ἡμετέρα ἐξουσίᾳ συνίσταται.

Ἀντιθέτως πάλιν ἡ ἰταλικὴ κυβερνήσις δὲν συ-
τάσσεται μὴ τῇ γνώμῃ ταύτῃ τοῦ Γάλλου ὑπου-
ργου τῶν ἑσωτερικῶν. Πιθὴν περὶ τούτου τὸ πρὶ 15
Μαρτίου 1902 τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ρωμῇ Ἀγ-
γίλου πρεσβευτοῦ λόρδου Κούρρην πρὸς τὸν ὑπου-
ργὸν τῶν ἑσωτερικῶν ἔχον (ἔφθ. 134) οὕτω:

Ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν τηλεγράφημα τῆς ἡμετέ-
ρας ἐξουσίᾳ πρὸς 12 τρέχοντος πρὸς τὸν πε-
σεύην τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐν Βιέννῃ μνησθέν-
τος ἢ προσοχῇ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἐστέρησεν
ὁπὸ τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ εἰς τὴν ὁρᾶσαν τὸν
μακεδονικὸν κομίσαντα.

Συμφωνίαν πρὸς ταῦτα ὁδηγῶν ἐπὶ τὴν ἀφάν-
την ἐντεταγμένην τῇ ἱταλίᾳ ἐν Σόφίᾳ πρὸς τὸν
ἀποστόλῃ, ὅσοι, ἐὰν οὐκ ἀντιδρῶν τὸν ἥθελον
λάβει ὁμιλίαν ὁδηγῶν, νὰ συμφορηθῇ μετ' αὐ-
τῶν, παριστῶν τὸ πᾶγμα εἰς τὴν βουλγαρικὴν
κυβέρνησιν.

Ἐν Βελιγράδι οὐδὲν ἐγένετο
Ἐν τῇ προκειμῇ δὲ ἀναγράφει καὶ ἄλλα
ἐγγράφα τῆς Κωνστ. βιβλίου.

ΟΙ ΕΞΟΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Πὸς κρίνεται ὑπὸ ἰταλικῆς ἐφημερίδος ἡ
δυναμὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ
Κερσονήσῳ.

Πολλὸ παρηγορεῖ ἡμᾶς, εἰ ἐν ἱταλίᾳ παρὰ
τὴν παράστασιν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, ὀρε-
λόμενῃ εἰς ἐισήγησιν σφόδρα πεπαιγμένης
μεγαλοφυΐας τινος, ἡ δημοσία γνώμη διακρί-
νει συμπληρῶς πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Ἀποδέ-
ειν τούτου πρόσθετον σὺν τοῖς ἄλλοις παρέχει
καὶ ἡ ἐγκρίσις ἐν Ρώμῃ ἐκδομένη ἐφημερίς
«Patria», ἥτις λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἀπὸ
δημοσιευθεισῶν σχολικῶν στατιστικῶν τῆς Μα-
κεδονίας, καταχωρεῖ ὅλους ἀμερόληπτος ἀρ-
θρον, συμπεπνῶν μέχρι κεραίας πρὸς ὅσα ἡμέας
ἀναλύοντες τὰς στατιστικὰς ταύτας ἐγγράμ-
μους ἐν προηγούμενῳ φύλλῳ τοῦ «Αἰγώνος». Οὕ-
τως ἔχοντα καὶ οὕτως ἐχόντων τὸν πραγμα-
τικὸν χρόνον ζῆον νὰ παρατεθῇ ἐνταῦθα τὸ
ἄρθρον τῆς ἰταλικῆς συναδέλφου ἔχον οὕτω:

« Ἡ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνικιστῶν τῶν σύ-
μφορῶν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν καὶ ἐπι-
κρίτουσαν ὡς ἀπαλλοτρίων αὐτῇ πάλιν, εἶναι
ἀκόμη, μὴ ὅλας τὰς ἐλλειψώσεως προκαταλήψεις
τοῦ κυριώτερον ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ζήτημα τόσῳ
βαρύτερον καὶ σπουδαιότερον, καθ' ὅσον ἐν αὐτῷ
δίδον νὰ ληρῇ ὑπὸ ἑνὸς μὲν ὁ συρραξὶς μετα-
ξύ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στοιχείου καὶ τῶν χριστιανι-
κῶν πληθυσμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλείονος τῆς ὑπερ-
τιμωσίας τῶν πεπραγμένων ὡς ἐκτέλεσις τῆς ὑπερ-
τιμωσίας τῆς ἡμέρας καὶ προπαλινδρόμῳ νὰ λαβῇ
ὡς μονοπώλιον καὶ κέρδος τοῦ ἰδιοῦ αὐτῆς λογισμοῦ
τὴν κατὰ τοῦ Τούρκου στοιχείου ἀντίστασιν.

Ἐρχομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τὴν εἰκόνα,
ἥτις ἀπεκρίβη τὴν ἰδέαν τῆς ἑξέως καὶ σπουδαιότη-
τος τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου στοιχείου, περὶ ἑξασκοῦ
ἀκόμη σήμερον ἀπὸ τῆς πείσεως τοῦ Βιζαντίου
τὸν ἐν τῇ κοινωνικῇ, οικονομικῇ καὶ διανοητικῇ
παλίνοτρον ἡμερῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἐν ἀκμῇ
τοῦ ἱερωτέρου καὶ κατὰ τὴν ἀφελήτην δυναμικῇ
παίεται ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ἀντικείμενον τῶν
συστηματικωτέρων ἐπιθυμιῶν.

Ἐννοούμεν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχείον, καὶ ἡ εἰ-
κὼν ἡν ὑπερτιμωμένη εἶναι ὡς συγκριτικῶς πινά-
ξων τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγαρικῶν Σχολείων ἐς τὰ
τρία Βαλκανικά Μοναστήρια, Θεσσαλονίκης καὶ
Ἀδριανουπόλεως, ὅπου ὁ γῆν μεταξὺ τῶν δύο
στοιχείων καλλιτέττα χαλιματωρὸς.

Ἡ συγκριτικὴ ἐξέτασις τῶν παρατιθέμενων ἀριθ-
μῶν (ἀριθμῶν αὐθεντικῶν, καθ' ὅσον αὐτῇ τῇ
Βουλγαρικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκτατῇ ἐκείνῃ τῇ δη-
μοσιευθείσῃ τῷ 1901 περσέῳ τὸ ἀφῶρον μὲρος
εἰς τὰ Βουλγαρικὰ Σχολεία ἐξ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ)
ἐπιτρέπει νὰ ἀποδείξῃ κατὰ τρόπον ὁριστικὸν τὴν
ἀντιπαράστασιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀντι-
θέτων ἐθνικῶν στοιχείων.

Περιοριζόμεν νὰ ἐξετάσωμεν μόνον τοὺς ὁλι-
κούς ἀριθμούς.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Μοναστηρίῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν
Ἑλλήνων Σχολειῶν ἀνέρχεται εἰς 447, ὁ τῶν
Βουλγαρικῶν εἰς 273, οἱ Ἕλληνες διδασκαλοὶ εἶ-
ναι 632, οἱ Βουλγαροὶ 424, οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ
25,157, οἱ Βουλγαροὶ 9,804.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Θεσσαλονίκης τὰ Ἑλληνικὰ
Σχολεία εἶναι 521, τὰ Βουλγαρικὰ 319, οἱ Ἕλ-
ληνες διδασκαλοὶ 787, οἱ Βουλγαροὶ 493, οἱ Ἕλ-
ληνες μαθηταὶ 32,534, οἱ Βουλγαροὶ 9544.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Ἀδριανουπόλεως Ἑλληνικὰ
Σχολεία εἶναι 416, Βουλγαρικὰ 162, διδασκαλοὶ
Ἕλληνες 644, Βουλγαροὶ 226, Ἕλληνες μαθη-
ταὶ 31,210, Βουλγαροὶ 4610.

Ἐν περιλήξει οἱ ἀριθμοὶ τῶν τριῶν Βαλκαντι-
κῶν ἐχόντων ὡς ἑξῆς: 1384 Σχολεία Ἕλληνικά, 754
Βουλγαρικά, 2,063 διδασκαλοὶ Ἕλληνες, 1143
διδασκαλοὶ Βουλγαροὶ, 88,900 μαθηταὶ Ἕλλη-
νες, 24,009 Βουλγαροὶ.

Παρόμοιοι ἀριθμοὶ ὁμοίους πολλὰ εὐχλόγητα-
τα.

ρον καὶ παρτέρον, ἀρ' ὅτι δὲν ἠδυνήσαν νὰ
πράξουν τόσας δημοσιεύσεις καὶ στατιστικὰ κατὰ
τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιστηρικὰ καὶ προκαλοῦνται αἰ-
σθάν, εἰς ἔδωκεν δημοσιευθείσας εἰς πᾶσας τὰς
γλώσσας μέχρι σήμερον, καθ' ὅσον αὐτὰ δὲν πρε-
βλεπε ἰσὺ μὴ νὰ παραστήσων ἐπὶ τὸ ὑπερβολὴν
τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπιτηρῶν, εἰς ἐξουσίαν νὰ
ἐξυπηρετήσωνται.

Δὲν προβλεπομένη σφάλμα εἰς τοὺς ἀριθμούς οὐς
ἀνέγραψαν. Ἀρκεῖται αὐτοὶ μόνον νὰ καταδείξωσι
τὴν ὠπαικτικότητα καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ στοιχείου ἐν τῇ Μακεδονικῇ ζήτησιν καὶ
ἐν γένει ἐν ὅλῳ τῷ Βαλκανικῷ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ ἐκ τῶν ὑπερβολῶν τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου
καίρια ἐν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὸν συμ-
φερόντων βλάδῃ. — Συμβουλαὶ περισκέ-
ψεως πρὸς τὸν ἑλληνικὸν τύπον.

Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀναγνώ-
στης τοῦ «Αἰγώνος» ἀπὸ 24 Μαρτίου τὰ ἐ-
πόμενα:

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος «Αἰγώνος»
Παρεκκολουθῶν τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ τῷ ἐκείνῳ
γράφοντι περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως,
δὲν δύναμαι ἢ νὰ οὐκίσω τοὺς γράφοντες διὰ τὴν
μεγάλην ἰδίαν προθυμίαν, ἢν δεικνύουσιν μεταδίδον-
τες εἰς εἰς τῆς πρὸς τὰς ἀρτίας τῶν ἡμετέρων καὶ
δολοφονῶν τῆς βουλγαρικῆς ἰδέας, μεγα-
λοφυΐας ἀπλᾶς ἡσυχίας καὶ ὡς μὴ
ὥρα, προσπαθούσης νὰ καταστήσῃ τὴν πατρίδα
μας Μακεδονίαν κατακυριεύσασθαι ὑπὸ βουλγαρικῶν
ἐπικρατειῶν!

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 14ης Μαρτίου ε. ἰ. τοῦ
«Σκριπτά» βλεποῦν διὰ μεγάλῃν γαρμυτικῶν ἀναγ-
ραζομένην τὴν ἐπίδοσιν, καὶ αὐτὴ τὴν Θεσσαλίαν
ἐκπληροῦν ἱπποκρίτων (3) Βουλγαρίων, καὶ πολυ-
ἀριθμὰ σώματα τῶν ἀπογόνων τοῦ φύλου μας Κρού-
μου ἐξοπλίζονται καὶ ἐτοιμάζονται νὰ ἐκβιάσων
εἰς τὴν Μακεδονίαν! Πρὸς Θεοῦ! Τί κερδίζετε γρά-
φοντες τὰ ταῦτα; Ἀπὸ τίθενται φαίνεται δι' ἡμέας
οἱ ἐλευθεροὶ Ἕλληνες πάγους βουλγαροφροσύνῃ, ἢ
δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσωνται ἡμῖς οἱ δοῦλοι Ἑλ-
ληνες. Πρὶς τί μεγαλοποιεῖτε τὰς βουλγαρικὰς
ἐνέργειας; ἢ θέλετε νὰ γνωρίσετε εἰς τοὺς ἐν Εὐ-
ρώπῃ φίλους μας, εἰς ἀπὸ τῇ Θεσσαλίᾳ γέμει ἱπα-
ναστατῶν Βουλγαρίων, κατὰ μίαν ἰδέαν βελόνας ὅ-
λον οἱ ταυτοὶ ὑπερπερὶον ἐν Μακεδονίᾳ; Βλέ-
πεται καὶ δολοφονεῖται κυριαρχικῶς τὴν μεγάλην
Ἑλληνικὴν ἰδέαν, δι' ἣν ἡμεῖς οἱ ἐν βουλγαρίᾳ ὄντες
Ἕλληνες τὰ πάνθ' ἡμεῖς ὡς ἀποστέλλεται καὶ δι' ἣν
πάντα προθύμως θυσιαζόμεθα.

Πὸς νὰ ἀποστείλλω εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μα-
κεδονίας φύλλα Ἑλληνικά, ἐν εἰς ἐκτὸς τὸν ἀρχι-
μὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν γένει Πολιτείας, οἱ ἡμετέ-
ροι ἀναγνώστες καὶ τὰς μεγαλοποιούμενας βου-
λγαρικὰς ἐνέργειας; Ἐπερχεται εὐχάρις ἐντέλλει
τοῦ κυριώτερον ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ζήτημα τόσῳ
βαρύτερον καὶ σπουδαιότερον, καθ' ὅσον ἐν αὐτῷ
δίδον νὰ ληρῇ ὑπὸ ἑνὸς μὲν ὁ συρραξὶς μετα-
ξύ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στοιχείου καὶ τῶν χριστιανι-
κῶν πληθυσμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλείονος τῆς ὑπερ-
τιμωσίας τῶν πεπραγμένων ὡς ἐκτέλεσις τῆς ὑπερ-
τιμωσίας τῆς ἡμέρας καὶ προπαλινδρόμῳ νὰ λαβῇ
ὡς μονοπώλιον καὶ κέρδος τοῦ ἰδιοῦ αὐτῆς λογισμοῦ
τὴν κατὰ τοῦ Τούρκου στοιχείου ἀντίστασιν.

Ἐρχομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τὴν εἰκόνα,
ἥτις ἀπεκρίβη τὴν ἰδέαν τῆς ἑξέως καὶ σπουδαιότη-
τος τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου στοιχείου, περὶ ἑξασκοῦ
ἀκόμη σήμερον ἀπὸ τῆς πείσεως τοῦ Βιζαντίου
τὸν ἐν τῇ κοινωνικῇ, οικονομικῇ καὶ διανοητικῇ
παλίνοτρον ἡμερῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἐν ἀκμῇ
τοῦ ἱερωτέρου καὶ κατὰ τὴν ἀφελήτην δυναμικῇ
παίεται ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ἀντικείμενον τῶν
συστηματικωτέρων ἐπιθυμιῶν.

Ἐννοούμεν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχείον, καὶ ἡ εἰ-
κὼν ἡν ὑπερτιμωμένη εἶναι ὡς συγκριτικῶς πινά-
ξων τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγαρικῶν Σχολείων ἐς τὰ
τρία Βαλκανικά Μοναστήρια, Θεσσαλονίκης καὶ
Ἀδριανουπόλεως, ὅπου ὁ γῆν μεταξὺ τῶν δύο
στοιχείων καλλιτέττα χαλιματωρὸς.

Ἡ συγκριτικὴ ἐξέτασις τῶν παρατιθέμενων ἀριθ-
μῶν (ἀριθμῶν αὐθεντικῶν, καθ' ὅσον αὐτῇ τῇ
Βουλγαρικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκτατῇ ἐκείνῃ τῇ δη-
μοσιευθείσῃ τῷ 1901 περσέῳ τὸ ἀφῶρον μὲρος
εἰς τὰ Βουλγαρικὰ Σχολεία ἐξ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ)
ἐπιτρέπει νὰ ἀποδείξῃ κατὰ τρόπον ὁριστικὸν τὴν
ἀντιπαράστασιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀντι-
θέτων ἐθνικῶν στοιχείων.

Περιοριζόμεν νὰ ἐξετάσωμεν μόνον τοὺς ὁλι-
κούς ἀριθμούς.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Μοναστηρίῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν
Ἑλλήνων Σχολειῶν ἀνέρχεται εἰς 447, ὁ τῶν
Βουλγαρικῶν εἰς 273, οἱ Ἕλληνες διδασκαλοὶ εἶ-
ναι 632, οἱ Βουλγαροὶ 424, οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ
25,157, οἱ Βουλγαροὶ 9,804.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Θεσσαλονίκης τὰ Ἑλληνικὰ
Σχολεία εἶναι 521, τὰ Βουλγαρικὰ 319, οἱ Ἕλ-
ληνες διδασκαλοὶ 787, οἱ Βουλγαροὶ 493, οἱ Ἕλ-
ληνες μαθηταὶ 32,534, οἱ Βουλγαροὶ 9544.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Ἀδριανουπόλεως Ἑλληνικὰ
Σχολεία εἶναι 416, Βουλγαρικὰ 162, διδασκαλοὶ
Ἕλληνες 644, Βουλγαροὶ 226, Ἕλληνες μαθη-
ταὶ 31,210, Βουλγαροὶ 4610.

Ἐν περιλήξει οἱ ἀριθμοὶ τῶν τριῶν Βαλκαντι-
κῶν ἐχόντων ὡς ἑξῆς: 1384 Σχολεία Ἑλληνικά, 754
Βουλγαρικά, 2,063 διδασκαλοὶ Ἕλληνες, 1143
διδασκαλοὶ Βουλγαροὶ, 88,900 μαθηταὶ Ἕλλη-
νες, 24,009 Βουλγαροὶ.

Παρόμοιοι ἀριθμοὶ ὁμοίους πολλὰ εὐχλόγητα-
τα.

ξως καὶ τοῦ δικαίου καὶ ἴσῃν παρεχόμενον τὴν
προστασίαν εἰς τὰ ἀποκείμενα αὐτῇ μέλῃ, ἐν ᾧ
τοῦτο ἀντιφύει δὲν συμβαίνει ἐν Τουρκίᾳ. Ἀλλὰ τὸν
αὐτοὺς τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν ἀμείνων ταύτην αἰ-
σθάν, εἰς ἔδωκεν δημοσιευθείσας εἰς πᾶσας τὰς
γλώσσας μέχρι σήμερον, καθ' ὅσον αὐτὰ δὲν πρε-
βλεπε ἰσὺ μὴ νὰ παραστήσων ἐπὶ τὸ ὑπερβολὴν
τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπιτηρῶν, εἰς ἐξουσίαν νὰ
ἐξυπηρετήσωνται.

Δὲν προβλεπομένη σφάλμα εἰς τοὺς ἀριθμούς οὐς
ἀνέγραψαν. Ἀρκεῖται αὐτοὶ μόνον νὰ καταδείξωσι
τὴν ὠπαικτικότητα καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ στοιχείου ἐν τῇ Μακεδονικῇ ζήτησιν καὶ
ἐν γένει ἐν ὅλῳ τῷ Βαλκανικῷ.

Συμφωνίαν πρὸς ταῦτα ὁδηγῶν ἐπὶ τὴν ἀφάν-
την ἐντεταγμένην τῇ ἱταλίᾳ ἐν Σόφίᾳ πρὸς τὸν
ἀποστόλῃ, ὅσοι, ἐὰν οὐκ ἀντιδρῶν τὸν ἥθελον
λάβει ὁμιλίαν ὁδηγῶν, νὰ συμφορηθῇ μετ' αὐ-
τῶν, παριστῶν τὸ πᾶγμα εἰς τὴν βουλγαρικὴν
κυβέρνησιν.

Ἐν Βελιγράδι οὐδὲν ἐγένετο
Ἐν τῇ προκειμῇ δὲ ἀναγράφει καὶ ἄλλα
ἐγγράφα τῆς Κωνστ. βιβλίου.

Παρεκκολουθῶν τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ τῷ ἐκείνῳ
γράφοντι περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως,
δὲν δύναμαι ἢ νὰ οὐκίσω τοὺς γράφοντες διὰ τὴν
μεγάλην ἰδίαν προθυμίαν, ἢν δεικνύουσιν μεταδίδον-
τες εἰς εἰς τῆς πρὸς τὰς ἀρτίας τῶν ἡμετέρων καὶ
δολοφονῶν τῆς βουλγαρικῆς ἰδέας, μεγα-
λοφυΐας ἀπλᾶς ἡσυχίας καὶ ὡς μὴ
ὥρα, προσπαθούσης νὰ καταστήσῃ τὴν πατρίδα
μας Μακεδονίαν κατακυριεύσασθαι ὑπὸ βουλγαρικῶν
ἐπικρατειῶν!

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 14ης Μαρτίου ε. ἰ. τοῦ
«Σκριπτά» βλεποῦν διὰ μεγάλῃν γαρμυτικῶν ἀναγ-
ραζομένην τὴν ἐπίδοσιν, καὶ αὐτὴ τὴν Θεσσαλίαν
ἐκπληροῦν ἱπποκρίτων (3) Βουλγαρίων, καὶ πολυ-
ἀριθμὰ σώματα τῶν ἀπογόνων τοῦ φύλου μας Κρού-
μου ἐξοπλίζονται καὶ ἐτοιμάζονται νὰ ἐκβιάσων
εἰς τὴν Μακεδονίαν! Πρὸς Θεοῦ! Τί κερδίζετε γρά-
φοντες τὰ ταῦτα; Ἀπὸ τίθενται φαίνεται δι' ἡμέας
οἱ ἐλευθεροὶ Ἕλληνες πάγους βουλγαροφροσύνῃ, ἢ
δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσωνται ἡμῖς οἱ δοῦλοι Ἑλ-
ληνες. Πρὶς τί μεγαλοποιεῖτε τὰς βουλγαρικὰς
ἐνέργειας; ἢ θέλετε νὰ γνωρίσετε εἰς τοὺς ἐν Εὐ-
ρώπῃ φίλους μας, εἰς ἀπὸ τῇ Θεσσαλίᾳ γέμει ἱπα-
ναστατῶν Βουλγαρίων, κατὰ μίαν ἰδέαν βελόνας ὅ-
λον οἱ ταυτοὶ ὑπερπερὶον ἐν Μακεδονίᾳ; Βλέ-
πεται καὶ δολοφονεῖται κυριαρχικῶς τὴν μεγάλην
Ἑλληνικὴν ἰδέαν, δι' ἣν ἡμεῖς οἱ ἐν βουλγαρίᾳ ὄντες
Ἕλληνες τὰ πάνθ' ἡμεῖς ὡς ἀποστέλλεται καὶ δι' ἣν
πάντα προθύμως θυσιαζόμεθα.

Πὸς νὰ ἀποστείλλω εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μα-
κεδονίας φύλλα Ἑλληνικά, ἐν εἰς ἐκτὸς τὸν ἀρχι-
μὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν γένει Πολιτείας, οἱ ἡμετέ-
ροι ἀναγνώστες καὶ τὰς μεγαλοποιούμενας βου-
λγαρικὰς ἐνέργειας; Ἐπερχεται εὐχάρις ἐντέλλει
τοῦ κυριώτερον ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ζήτημα τόσῳ
βαρύτερον καὶ σπουδαιότερον, καθ' ὅσον ἐν αὐτῷ
δίδον νὰ ληρῇ ὑπὸ ἑνὸς μὲν ὁ συρραξὶς μετα-
ξύ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στοιχείου καὶ τῶν χριστιανι-
κῶν πληθυσμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλείονος τῆς ὑπερ-
τιμωσίας τῶν πεπραγμένων ὡς ἐκτέλεσις τῆς ὑπερ-
τιμωσίας τῆς ἡμέρας καὶ προπαλινδρόμῳ νὰ λαβῇ
ὡς μονοπώλιον καὶ κέρδος τοῦ ἰδιοῦ αὐτῆς λογισμοῦ
τὴν κατὰ τοῦ Τούρκου στοιχείου ἀντίστασιν.

Ἐρχομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τὴν εἰκόνα,
ἥτις ἀπεκρίβη τὴν ἰδέαν τῆς ἑξέως καὶ σπουδαιότη-
τος τοῦ ἐθνικοῦ ἐκείνου στοιχείου, περὶ ἑξασκοῦ
ἀκόμη σήμερον ἀπὸ τῆς πείσεως τοῦ Βιζαντίου
τὸν ἐν τῇ κοινωνικῇ, οικονομικῇ καὶ διανοητικῇ
παλίνοτρον ἡμερῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἐν ἀκμῇ
τοῦ ἱερωτέρου καὶ κατὰ τὴν ἀφελήτην δυναμικῇ
παίεται ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ἀντικείμενον τῶν
συστηματικωτέρων ἐπιθυμιῶν.

Ἐννοούμεν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχείον, καὶ ἡ εἰ-
κὼν ἡν ὑπερτιμωμένη εἶναι ὡς συγκριτικῶς πινά-
ξων τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγαρικῶν Σχολείων ἐς τὰ
τρία Βαλκανικά Μοναστήρια, Θεσσαλονίκης καὶ
Ἀδριανουπόλεως, ὅπου ὁ γῆν μεταξὺ τῶν δύο
στοιχείων καλλιτέττα χαλιματωρὸς.

Ἡ συγκριτικὴ ἐξέτασις τῶν παρατιθέμενων ἀριθ-
μῶν (ἀριθμῶν αὐθεντικῶν, καθ' ὅσον αὐτῇ τῇ
Βουλγαρικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκτατῇ ἐκείνῃ τῇ δη-
μοσιευθείσῃ τῷ 1901 περσέῳ τὸ ἀφῶρον μὲρος
εἰς τὰ Βουλγαρικὰ Σχολεία ἐξ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ)
ἐπιτρέπει νὰ ἀποδείξῃ κατὰ τρόπον ὁριστικὸν τὴν
ἀντιπαράστασιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀντι-
θέτων ἐθνικῶν στοιχείων.

Περιοριζόμεν νὰ ἐξετάσωμεν μόνον τοὺς ὁλι-
κούς ἀριθμούς.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Μοναστηρίῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν
Ἑλλήνων Σχολειῶν ἀνέρχεται εἰς 447, ὁ τῶν
Βουλγαρικῶν εἰς 273, οἱ Ἕλληνες διδασκαλοὶ εἶ-
ναι 632, οἱ Βουλγαροὶ 424, οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ
25,157, οἱ Βουλγαροὶ 9,804.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Θεσσαλονίκης τὰ Ἑλληνικὰ
Σχολεία εἶναι 521, τὰ Βουλγαρικὰ 319, οἱ Ἕλ-
ληνες διδασκαλοὶ 787, οἱ Βουλγαροὶ 493, οἱ Ἕλ-
ληνες μαθηταὶ 32,534, οἱ Βουλγαροὶ 9544.

Ἐν τῷ Βαλκανικῷ Ἀδριανουπόλεως Ἑλληνικὰ
Σχολεία εἶναι 416, Βουλγαρικὰ 162, διδασκαλοὶ
Ἕλληνες 644, Βουλγαροὶ 226, Ἕλληνες μαθη-
ταὶ 31,210, Βουλγαροὶ 4610.

Ἐν περιλήξει οἱ ἀριθμοὶ τῶν τριῶν Βαλκαντι-
κῶν ἐχόντων ὡς ἑξῆς: 1384 Σχολεία Ἑλληνικά, 754
Βουλγαρικά, 2,063 διδασκαλοὶ Ἕλληνες, 1143
διδασκαλοὶ Βουλγαροὶ, 88,900 μαθηταὶ Ἕλλη-
νες, 24,009 Βουλγαροὶ.

Παρόμοιοι ἀριθμοὶ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ τῆς Βουλῆς κατερίσθησαν καὶ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς ζητήματα μικροῦ ενδιαφέροντος, ἐξαιρουμένων τοῦ σταφυλικού, ὅπερ μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐλύθη κατὰ τὴν παρακρατητικὴν τῆς Βουλῆς ἀπορριψίσης τὴν πρότασιν περὶ ἀποσπορίστου ποσοῦ τῆς παρακρατήσεως. Ἡ κυβέρνησις ἐν τῇ ζητήματι τοῦτ' ἀφῆκεν ἐλευθέραν τὴν Βουλὴν εἰς τὴν ψήφον αὐτῆς καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους καὶ διότι ἐκρίνεν ἀσύμφορον νὰ νόθευσιν τὴν ἀξίωσιν τῶν παρακρατητικῶν περὶ ἀποσπορίστου ποσοῦ τῆς παρακρατήσεως, προσδιορισμένου δὴλον διὰ κατὰ τὸ ἐκάστοτε ποσὸν τῆς παραγωγῆς, νῦν μάλιστα, διὲς ἐδρίσκειται εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας Ἀγγλοὺς κεφαλαιούχους περὶ μονοπωλίου τῆς σταφίδος.

Τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα ἀνεκινήθησαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ πάλιν, ἀλλ' ἐξ ἀφορμῆς προσωπικῶν συμφερόντων, ἐπανέλαβε δὲ καὶ πάλιν ὁ κ. πρωθυπουργός, διὰ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐπιψηφίαν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Λυμπερίου ὑποβληθέντων νομοσχεδίων καὶ διὰ ἀγνοεῖ, ἂν ὁ Διάδοχος ἔχει ἐτοιμὴν νομοθετικὴν περὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων ἐργασίαν. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ συζητήσει μίαν ἡμεῖς ἠκούσαμεν πατριωτικὴν καὶ ὁρθὴν γνώμην τὴν τοῦ στρατηγού Σμολόνσκι, προτείναντος νὰ προταχθῇ εἰς ψήφισιν τὸ περὶ ταμείου ἐλικοῦ πολέμου νομοσχέδιον, ὅπως ἀρχίσωμεν εἰσπρατίνοντας χρήματα πρὸς ὁλισμὸν τοῦ στρατοῦ. Ἀσχετος πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα δὲν ἦτο καὶ ὁ ἐπερωτήσας περὶ τῶν ναυτικῶν πραγμάτων τοῦ κ. Λεβίδου, ὃν διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε καὶ ἐν ἡ' λησμονῶν τὰ πρὸ τῶν ἐκλογῶν δημοκρατικὰ αὐτοῦ κηρύγματα, ἠδύθη νὰ ἴδῃ συναδελφούμενον τὸν σταυρὸν μετὰ τῆς ἡμισελήνου. Εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ἀπήντησε κατὰ τὴν συνειδήσιν τῆς Τετάρτης ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Καραπάνος εἰπὼν, διὰ πολλὰ τῶν ζητηθέντων ἐγγράφων δὲν δύναται νὰ προσκομίσῃ ὡς δυνάμενα νὰ φέρωσι βλάβην εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ διὰ ἡ κατάστασις τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν δὲν εἶναι οἷα περιεργάζῃ ὑπὸ τοῦ ἐπερωτήσαντος καὶ διὰ κακῶς παρεβλήθη τοῦτο πρὸς τὸ τῆς Τουρκίας. Τελειῶν ἀνῆγγελε τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅπως παραγγέλλῃ δύο ἀντιτορπιλικά, τὸ ἐν μείζον, τὸ δὲ μικρότερον.

Διμὺς ἠγέρθη κατὰ τοῦ κ. Καραπάνου ὁ κ. Θεοτόκης ἐλέγξας τὸν ὑπουργὸν ὡς ἀμελέτητον προσελθόντα εἰς τὴν βουλὴν καὶ μὴδὲν ἔχοντα ἐν νῦν παρεσκευασμένον, ὡς ἀμελέτης εἶναι καὶ ὁ διοβληθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Ἀνίσχυται ὁ ὁρῶν εἰς τὸ παρελθὸν εἶτα καὶ συγκρίνει τὸ τί ἐπραξεν ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ ὁ ἀειμνήστος Τρικοῦνης καὶ μετ' αὐτὸν ἡ ὑπὸ τὸν ἀγορεύοντα κυβέρνησις καὶ τί ἐπραξεν ἡ κυβερνήσις Δηλιγιάννη.

Ἐὰν ἔλασον τὸν λόγον, προσέθηκεν, ἔλασον αὐτὸν οὐχὶ ἵνα ἐπικρίνω ἢ ἀντιπολιτευθῶ ὑμᾶς, διότι φρονῶ, διὰ προκειμένου περὶ τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἐν τῇ Βουλῇ δὲν πρέπει νὰ ἐπάρχη συμπολιτεῖς καὶ ἀντιπολιτεῖς. ἔλασον τὸν λόγον ὅπως παρατηρήσω, διὰ ἡ μέχρι τοῦδε ἐνέργεια ὑμῶν ἀποδεικνύει διὰ τὸ ναυτικὸν ζήτημα δὲν ἐμελετήσατε εἰσὶ μετὰ τῆς δευτέρας προσοχῆς συνιστῶ ὑμῶν νὰ τὸ μελετήσητε, νὰ συστήσητε ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀξιωματικῶν, νὰ ζητήσητε τὴν γνώμην ξένων ἐδικῶν ἀνδρῶν καὶ ἀφοῦ πάντα ταῦτα πράξητε τότε θὰ γεννηθῇ τὸ ζήτημα ἂν εἶναι δυνατόν τὰς δαπάνας ταύτας νὰ καταβάλωμεν διὰ μῆδος, ἂν εἶναι δυνατόν νὰ προέλθωμεν εἰς συμφωνίας μετὰ τῶν κατασκευαστῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας εἰς ὁρισμένον διάστημα. Καὶ τότε ἀμέσως παρουσιάζεται τὸ ζήτημα τίνας οἱ πόροι ἡμῶν; Οἱ πόροι ἡμῶν εἶναι ἐκεῖνοι οὓς ἀνέφερον ὁ κ. Βουδούρης, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἔχει καθῆκον τὸ Κράτος, ὅπως, ἂν εὖρη τοὺς πόρους τοῦτον ἀνεπαρκεῖς, προσθήκῃ καὶ ἑτέροις, ἵνα γίνωσιν ὅσον εἶναι δυνατόν μεγαλειότεραι οικονομίαι εἰς τὰς περιττὰς δαπάνας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῇ βῆσιν δὲ τῶν νέων τούτων προσόδων τοῦ ταμείου γεννᾶται τὸ ζήτημα, ἂν θὰ δυνηθῶμεν νὰ συνάψωμεν δάνειον τι ὅπως διὰ μῆδος ἐκτελέσωμεν τὴν παραγγελίαν. Ἐὰν πεισθῇτε, διὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον τότε βεβαίως θὰ διαρῶσητε τὴν παραγγελίαν εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν ἐτῶν, ἵνα αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Καθῆκον ἡμῶν βεβαίως εἶναι ὅπως παρασκευάσωμεν τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς ἡμῶν δυνάμεις εὐχάριστος εἰς ὅλους εἶναι καὶ ἀναποκρίνεται πρὸς τὰς ιδέας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εὐχάριστος εἶναι ἡ τροπὴ ἣν ἔλαβον πρὸ ἐτῶν ἤδη αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἀλλὰ τὸ καθῆκον ἐνὸς Κράτους εἶναι ἐν εἰρήνῃ νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν αὐτοῦ ζητημάτων. Τὰς σκέψεις ταύτας κ. Ὑπουργέ, νὰ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν νὰ μὴ ἐγκαταλείψητε δὲ ταύτας οκετιόμενος, ὅτι αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς ὁμοῦ ἐπικρατείας εἶναι φιλικαί.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ κ. Δηλιγιάννης χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὴν εὐχάριστον αὐτῷ εὐκαιρίαν νὰ ἐπικρίνῃ τὰς πράξεις τοῦ νεκροῦ ἤδη μεγάλου αὐτοῦ ἀντιπάλου προσθέσας τὴν ὀδυνηροτάτην βεβαίωσιν, ἣν καὶ ἄλλοτε ἐπανέλαβε πρὸ πολλῶν χρόνων, διὰ πρὸγμαμὰ του δὲν ἔσχε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ναυτικῶν πραγμάτων, διότι πρῶτον, εἶπε, πρέπει νὰ φροντίσωμεν διὰ τὸν ἀναγκαῖον οἶτον τῆς χώρας καὶ εἶτα διὰ τὰς ἐπιβαλλομένας ἡμῖν ὑποχρεώσεις.

ΤΟΝ ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς δὲν ἠνῶ-

ἦσεν ἐφέτος ὁ καιρὸς βλάβας ἰδίᾳ ἐνεκα τῆς βροχῆς τὸ ὥρατον καὶ συγκινητικὸν θέαμα τῆς παραλάσεως τῶν χιλιάδων μαθητῶν τῶν Σχολείων. Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ συγκίνησις ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῆς παννύχτου ἡμέρας ὑπῆρξε καθολικὴ, σχολεῖα δὲ καὶ Σύλλογοι ἐδῶσαν τὴν ἀμειψιμίαν διὰ λόγων πατριωτικῶν καὶ διδασκικῶν περὶ τῶν καθήκοντων, ὅτινα ἐπιβάλλει εἰς τὰς νέας γενεὰς τὸ οὗτο εὐκλεὲς ἀρεζόμενον ἔργον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον διένειμε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὰ ἐπόμενα τηλεγραφήματα.

Κωνσταντινουπόλις. 26 Μαρτίου. Θεωρεῖται πιθανόν, ὅτι ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ σύμβασις θὰ ὑπογραφῇ ἐν Ἀθήναις. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς νέα ἐνδείξις συμπαθείας καὶ ὑπολήψεως τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Βεγγίνη. 26 Μαρτίου. Ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης, διὰ πολλὰι συλλήψεις Βουλγάρων ἐνεργούντων καθ' ἐκάστην καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν, καὶ διὰ μεγάλην ἀναπτύσσουσαν δραστηριότητα αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ πρὸς καταδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐγκληματιῶν.

Κωνσταντινουπόλις. 26 Μαρτίου. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἔντονον καὶ ἀπειλητικὴν διακοίνωσιν, ἂν μὴ καταπαύσῃ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τῶν κομιτάτων προκαλουμένη ἀνωμαλία.

Βελγρόδεον. 26 Μαρτίου. Τὸ ἀνεκτιμώμενον πολιτικὸν πραξικόπημα ἐπὶ ἔλθεν ἀπροσδοκῶς. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ σερβικοῦ συντάγματος ἐγένετο ἰσορροπία καὶ χωρὶς τὰς ἀνεκτιμώμενας παραχάξ.

Ἡ πρωτεύουσα φυλάσσεται στρατιωτικῶς. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα καταλύει τὴν γερουσίαν παύει τοὺς συμβούλους τῆς ἐπικρατείας καὶ καταργεῖ τοὺς προηγουμένους νόμους τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἐλευθεροτυπία καὶ τοὺς κανονίζοντας τὸ ἐκλογικὸν σύστημα.

Αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι ἀναστέλλονται. Μεγάλη συγκίνησις ἐπικρατεῖ διὰ τὰ τελεσθέντα. Ἡ Βουλὴ διελύθη. Ὁ κ. Δένις ἀντικαθίστῃ τὸν κ. Λοζάνιτς ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Οἱ συλληφθέντες δὲν ἀπελύθησαν εἰσὶ. Ἀποπειρὰ πρὸς διαδήλωσιν παρεμποδίσθη διὰ τῆς βίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΗΣ ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ

Ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ καὶ τοῦ καθήκοντος παντός Ἑλληνας, οὐ μόνον Ἡπειρώτου, νὰ ἔλθῃ ἀρωγὴς εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου τῶν Μουσῶν τεμένους, ὅπερ τοσούτον καρποφόρος ἐφώτισε τὸν δρόμον τοῦ Γένους κατὰ τὰς ἀσελγνοῦς τῆς δουλείας νύκτας. Ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀντιθετικῆς ἐκκλήσεως ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἀρξαμένη ἀνοικοδόμησις τοῦ κτιρίου προσκόπτει εἰσὶ κατὰ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν χρηματικῶν μέσων, τοῦτο δὲ οἱ Ἡπειρώται δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῶσι, διότι ὕβρις τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτῶν θὰ εἶναι τὸ νὰ μείνῃ ἡμιτελής τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς, εἰς ὃ αὐτοὶ ἰδίᾳ ὀφείλουσι τὴν ἐξόχως τιμητικὴν θέσιν, ἣν κατέχουσιν ἐν τοῖς Ἑλλησιν.

Ἡ ἐκκλησίς ἔχει οὕτω;

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἡπειρώτας.

Ἀξίωτοι Κύριοι,

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς Ἐπιτροπεία τῶν ἐράνων διὰ τῆς ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1900 ἐγκυκλίου αὐτῆς, ἐποιήσατο ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀπανταχοῦ μὲν ὁμογενῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν Ἡπειρωτῶν, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνεγέρσεως εὐρεποῦς κτιρίου τῆς ἱστορικῆς σχολῆς τῶν ἀοιδῶν τοῦ ἔθνους εὐεργετῶν Ζωσιμαδῶν, ἐπικαλεσθεῖσα πρὸς τοῦτο καὶ τὴν συνεργασίαν ἀξιοτίμων φιλογενῶν πατριωτῶν διὰ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῶν ἐν διαφόροις πόλεσι. Τῇ ἀξιοπαύῃ δὲ πρὸς ἰδίαι καὶ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, πολλοὶ μὲν τῶν πατριωτῶν ἐσπευσαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ συνεισέφερον τὸν ὅβολόν αὐτῶν, πολλοὶ δ' ἑτέροι ἐνεργήσαν μὲν προθύμως, πλὴν εἰσέτι δὲν ἀπέστειλαν τῷ ταμίᾳ κ. Ι. Χαριτιάδῃ τοὺς ἐράνους τῶν καὶ τούτου ἐνεκεν ὑπάρχει κίνδυνος βραδύτητος περὶ τὴν ὁλονὴν προχωροῦσαν ἐργασίαν. Ἐτεροὶ δὲ οὕτε κανὲν ἐνεργήσαν.

Τούτων ἀπάντων ἐνεκα ἡ Ἐπιτροπεία ἱερὸν αὐτῆς καθῆκον ἠγγίσθη, ὅπως τοῖς μὲν προθύμοις σπεύσας ν' ἀποστείλῃ τὸν ὅβολόν αὐτῶν, ἐκφράσῃ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἡπειρώτας θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην, ἐπιφυλάσσοντάς, ἵνα ἐν καιρῷ εὐθέως δημοσιεύσῃ τὰ εὐγεῖν αὐτῶν ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐκά-

στου τοῖς δ' ἐγγραφεῖσιν ἀλλὰ μῆπως ἀποστείλῃ τὰς συνδρομὰς αὐτῶν ὑπομνήσῃ τας πολλὰς καὶ σπουδαίας περὶ τὴν οἰκοδομὴν ἀνάγκας καὶ παρακαλῇ αὐτοὺς, ὅπως ἀποστείλῃσιν τὴν συνδρομὴν τῶν τῷ κ. Ταμίᾳ, πρὸς ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ λυσιτελεστάτου διὰ τὴν Ἡπειρὸν ἱδρυματος τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσι καὶ πολλοί, ἐνθερμοὶ μὲν πατριῶται, οἵτινες θυμὸς διὰ διαφορὰς αἰτίας δὲν ἐξέπληρωσαν εἰσέτι τὸν διακεῖν αὐτῶν πόθον τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ ἡ ἀνεγέρσις τῆς Σχολῆς προσκόπτει κατὰ μὴριν δυσχερείαν καὶ ἰδίᾳ οἰκονομικῶν, ἡ Ἐπιτροπεία ἐπικαλεῖται θερμῶς καὶ τὴν συνδρομὴν τούτων, πεποιθὴς διὰ οἱ Ἡπειρώται, οἱ ἀείποτε διακρίθεντες ἐπὶ γενναίᾳ ἀρωγῇ παντός ἐθνικοῦ ἔργου, οὐ μόνον δὲν θέλουσι καθυστέρησι, ἀλλὰ καὶ γενναϊότερον θέλουσι προσέλθῃ ἐπικουροὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἰδιαίτερας τῶν πατρίδος, ἵνα μὴ ποτε ῥηθῇ ὅτι τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἐν δευτέρᾳ ἔθεντο μοῖρα ἢ ὅλως ὑπερεῖδον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ προχέται νὰ παρακαλῇ τὰ ἀξιώτιμα μέλη τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, ὅπως κα ἀβάλωσι πᾶσαν προθυμίαν καὶ ζήλον πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς ἐγγραφῆς καὶ εἰσπράξεως ἐράνων.

Ἐχόντες τὴν ἐκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι οὐδεὶς ὁμογενὴς, ἰδίᾳ δὲ οὐδὲν γνήσιον τῆς εὐχάνδρου Ἡπειρώτου τέκνον θέλει κωφεύει εἰς τὴν ἱερὰν φωνὴν τῆς Πατρίδος ἐπικαλουμένης τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, ἀναμεινόμενος εὐέλπιδος τὰς πατριωτικὰς καὶ ταχεῖας ἀπάντων τῶν Ἡπειρωτῶν ἐνεργείας.

(Ἐκ τοῦ γραφείου καὶ κατ' ἐντολήν τῆς Ἐπιτροπείας τῶν ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς)

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 4 Μαρτίου 1903.

Ὁ γὰρ Γραμματεὺς
Λεωνίδας Γεωργιάδης.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γράμματα καὶ εἰς χρυσόν, ἢ εἰς ῥοτήρια καὶ λίρας στερλίας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην ἀποδοτικὴν ἢ διαρκείαν. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		28 Φεβρουαρίου 1903
Ταμείον	εἰς μεταλλικόν	Δρ. 1.894.876,95
	τραπεζικὰ γράμματα Ἰονικῆς Τραπεζῆς	» 2.936.035,—
	κερατικά	» 4.335.578,—
Ἐξωτερικοὶ ἴσμοι	Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν	» 20.441.970,32
	Προῖον ἔκδοτ. Ἑθν. Δανείου εἰς χρυσόν Ἑλλ. Σιδηροδ. 4 % 1902	» 11.346.976,63
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων	» διδράχμων καὶ μονοδράχμων	» 69.778.575,47
Ὁμολογία Ἑθνικῶν Δανείων	Εἰς χρυσόν	Δρ. 23.767.036,80
	» τραπεζ. γράμματα	» 30.854.489,75
Προεσφλῆσεις	»	» 54.621.526,55
Καλυπτερίσεις προεσφλῆσεων	»	» 21.369.177,68
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ ἴσμοι ἐπ' ἐγγύρῳ χρηματογράφων	»	» 2.620.539,27
Δάνεια ἐπ' ἐγγύρῳ ἐμπορευμάτων	»	» 10.373.960,22
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	» 332.220,60
Δάνεια εἰς δῆμους, λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα	»	» 50.142.410,68
Χρηρηγίσεις εἰς γεωργικημάτων	»	» 44.280.920,57
Καλυπτερ. χρηρηγίσεων εἰς γεωργικημάτων καὶ γραμμ. Προνομ. Τραπεζ. Ἡπειροβασσαλίας	»	» 11.464.833,75
Μετοχαί εἰς ἐγγυρίους Ἑταιρίας	»	» 4.120.160,00
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζὴν Κρήτης	»	» 4.020.202,25
Τοκομέρδια ἐν γένει	»	» 1.500.000,—
Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	»	» 137.246,87
Ἀπαίτησις ἐπισφάλλει	»	» 8.031.578,59
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)	»	» 2.346.684,58
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῇ Ἑξωτερικῇ	»	» 1.781.558,93
Λογαριασμοὶ ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων	»	» 4.489.550,73
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροβασσαλίας	»	» 6.315,00
Προμήθεια τροπῆς λαχισοφύρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γράμματα)	»	» 2.007.040,—
Διάφορα	»	» 1.600.000,—
	»	» 700.000,—
	»	» 240.337,74
	Δρ.	347.067.327,06
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Μετοχικὸν Κεφάλαιον	»	Δρ. 20.000.000,—
Ἀποθεματικὰ Κεφάλαια	»	» 13.500.000,—
Τραπεζικὰ γράμματα ἐν κυκλοφορίᾳ	»	»
I. διὰ ἴσμον τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 69.778.575,47	
II. » » » Τραπεζῆς	» 60.795.685,29	
Κερατικά γράμματα διδράχμα καὶ μονοδράχμα	»	» 130.574.260,76
Καταθέσεις ἀνεῦ τόκου εἰς χρυσόν	»	» 13.500.000,—
Καταθέσεις ἀνεῦ τόκου εἰς μεταλλικόν	»	» 338.037,92
Καταθέσεις ἀνεῦ τόκου	»	» 14.182.992,28
Ἐπιταγὰι πληρωτέαι	»	» 3.641.918,63
Μερίσματα πληρωτέα	»	» 586.724,16
Καταθέσεις Δημοσίου διὰ χρηρηγίσεις δανείων κατὰ τὸν «Β.Φ.Μ.» νόμον.	»	» 283.749,94
Διεθνῆς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ (ἴσμος καταθ.) (Εἰς χρυσόν ἐκ Δημοσ. ὑπεγγύων προσόδων) » τραπεζ. γραμμ.	Δρ. 132.681,25	» 3.679.279,82
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	»	»
» τραπεζικὰ γράμματα	»	» 289.041,40
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν	»	» 1.314.558,40
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γράμματα	»	» 7.984.553,60
Ἐντοκοὶ καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν διὰ τὴν κατασκ. Σιδ. Πειραιῶς - Δεμερλῆ - Συδῶν	»	» 11.346.976,63
» τραπεζ. γραμμ.	»	» 6.809.508,35
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γράμματα κατὰ τὸν νόμον «Β.Φ.Ε.»	»	» 3.761.615,10
Καταθέσεις ἐντοκοῦ	»	» 59.258.800,14
Λαχισοφύρου δανείου Τραπεζῆς	»	» 48.085.950,—
Ἐπιτροπεία λαχισοφύρου δανείου Τραπεζῆς	»	» 1.460.878,—
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου	»	» 3.186.744,37
Διάφοροι λογαριασμοὶ	»	» 1.584.780,99
Διάφορα	»	» 1.696.906,23
	Δρ.	347.067.327,06

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Μαρτίου 1903

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ

τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νομισμα εἰς ὃ ἐρέντο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῖς ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούντος. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογῶν πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάσει καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτοντος ἐν τοῖς ἐπὶ καταστάσει τῆς Τραπεζῆς,